CUM SE MUNCEȘTE LA ECHIPELE NOASTRE?

La „Poli" Timișoara: ANTRENAMENTE FĂCUTE CU CAP ȘI CU CAPUL...

...„Poli" Timișoara, într-un interval scurt. Între două meciuri acasă, cu C. S. Tîrgoviște și cu Dinamo. Pregătirile încep cu controlul medical efectuat de medicul echipei, Virgil Radu. Constatările doctorului il neliniștesc pe antrenorul Angelo Niculescu. Anghel e accidentat, se adaugă Vișan, cu o întindere. Păltinișan e încă bolnav. Lața are o plagă de la Reșița, Voiaru II are o contuzie de umăr. **„Acest final de sezon ne impune condiții aparte : o vreme aspră și terenuri desfundate. Și cum pe acest fond ultimele patru etape s-au dispută la trei zile și pregătirile trebuie făcute în funcție de realitățile concrete ale fiecărui loț și nu mecanic ! Iată-ne, profilul și intensitatea antrenamentelor le-am modelat în funcție de particularitățile lotului și, firește, ale sezonului !"** Cu aceasta introducere în temă facultativul antrenorul emerit **Angelo Niculescu** am mers în afara orașului, la 22 de km de Timișoara, acolo unde „Poli" a susținut antrenamentul său de marți.

La Pișchia, într-un decor admirabil, cu aer curat și liniște totală, sedința începe, de îndată, cu obicei, cu încălzirea. „Secundul" **Constantin Rădulescu,** intransigent cum îi e firea, îi aleargă cu comenzi scurte și ferme, prin frigul unei zile cu un soare destul de timid, pe cel 13 jucători valizi. Lața preferă o plimbare ușoară prin pădure, Păltinișan rămîne în afara grupului. Așa încît la încălzire participă : **Bathori I, Caralivan, Mehedințiu, Floares, Barna, Dembrovschi, Roșcă, Nucă, Cotec, Voiaru II, Șerbănoiu, Petrescu și Covalcic.** Prima parte a ședinței, pregătirea fizică, vizează mobilitatea, suplețea și detenta. Exercițiile se execută cu tragere de inimă, cu seriozitate. Pentru partea tehnică a antrenamentului, Angelo Niculescu, și-a propus să îmbunătățească jocul de cap și **pasa directă, deficiențe semnalate în evoluția echipei".** Găsește o soluție care îmbină plăcutul cu utilul. Un joc de vo-

Portarul dinamovist Ștefan respinge un atac timișorean. Moment din partida de miercuri de la Timișoara.

Foto : BRANCO VUIN-Timișoara

lei cu capul. Se trasează terenul, pe o porțiune cu iarbă, se aduc doi pari legați cu o sfoară în loc de fileu. **„S-au marcat și prea puține goluri cu capul și am primit prea multe goluri din cornere, din centrări înalte !"** zice antrenorul prim al studenților. A doua zi urma un adversar, Dinamo, cu jucători care știu să sară la cap !...

Legea jocului de volei cu capul e simplă : **„trei lovituri, dintre care una singură cu piciorul, balonul nepuind fi transmis peste înălțimea fileului decît cu capul !"** Și după ce cei doi antrenori supraveghează „prizа portarilor", se alcătuiesc cele două echipe. Mehedințiu își alege pe Floares, Nucă, Cotec și Covalcic. Dembrovschi îi are în formație pe Roșca, Barna, Petrescu și Șerbănoiu. Volaru II nu are „drept de joc", pentru a-și agrava accidentul de la umăr. Păltinișan vrea să intre și el într-o echipă, însă antrenorii îl opresc, tot din rațiuni medicale. Cele trei seturi îi angajează fizic, tehnic și moral pe cei zece jucători, ei reușind combinații de joc cu capul de mare frumusețe și rafinament. Disputa e strînsă, aprigă, și echipa lui Mehedințiu cîștigă cu 2–1 (12–15, 16–14, 15–12). **„O echipă care se gîndește la titlu, așa cum se gîndește „Poli", trebuie să înscrie, dar și să evite multe goluri cu cap și cu capul, așa cum ne cere antrenorul Angelo Niculescu !".** Ambițiile acelui antrenament fuseseră definite de Petre Mehedințiu, inimos și tenace, cum e stilul echipei studențești.

„A doua zi, miercuri, „Poli" a înscris un singur gol, al victoriei, dar nu cu capul. A rătat de două ori cu capul. Dar, tot în meciul cu Dinamo, în acel final încert, Mehedințiu avea să reușească două sărituri salvatoare, respingînd cu capul, din fața mai înaltului Sătmăreanu II, venit să forțeze egalarea. Jocul acela de volei, amuzant la prima vedere, dovedea în finalul derbyului cu echipa campioană cît de bine procedase antrenorul Angelo Niculescu rețunînd la antrenamente efectuate mecanic !...

M. M. I.

Fotbal

DE LA COLEGIUL CENTRAL AL ANTRENORILOR

În legătură cu activitatea care urmează a se desfășura în perioada cuprinsă între sfîrșitul primei părți a întrecerii diviziunare și reluarul campionatului, Colegiul central al antrenorilor face următoarele precizări :

1. Între 5 decembrie 1977 și 9 ianuarie 1978 echipele diviziunare se vor găsi în perioada de tranziție, timp în care vor fi programate și tratamentele medicale necesare, iar odihna va avea un caracter activ.

2. Reluarea activității în vederea noului sezon competițional este prevăzută pentru data de 9 ianuarie 1978, cînd se va efectua și un riguros control medical.

3. Între 5—11 ianuarie 1978 se va desfășura cursul de perfecționare a antrenorilor principali și secunzi de la echipele diviziunare A, la care vor participa și o serie de antrenori de perspectivă.

4. Între 15—21 ianuarie 1978 va avea loc cursul de perfecționare a antrenorilor echipelor de juniori.

5. Între 20 și 24 februarie 1978 toate echipele diviziunare A vor da normele de control, centralizat, la București.

6. Perioada competițională a viitorului sezon va începe la 19 februarie cu o etapă din Cupa României, iar la 26 februarie este programată prima etapă a retului campionatului.

7. Toate echipele diviziunare A și B vor trebui să trimită pînă la data de 15 decembrie 1977 planurile de pregătire în vederea returului campionatului.

ACTUALA FORMULĂ (ANACRONICĂ) A CALENDARULUI COMPETIȚIONAL – O FRÎNĂ ÎN CALEA PERFORMANȚEI

În urmă cu cîțiva ani, mai precis în ianuarie 1973, a fost larg analizată, cu ocazia unei consfătuiri a antrenorilor diviziunari, una din problemele importante ale activității fotbalistice din țara noastră, aceea a calendarului competițional. Ideea care a călăuzit dezbaterile și care, de fapt, se înscria pe linia unor discuții mai vechi în această privință, era de a se găsi o formulă optimă de organizare și de desfășurare a programului de pregătire și competiții în timpul unui an calendaristic. Acest lucru, firește, pentru a ne pune de acord cu cerințele obiective de dezvoltare a fotbalului românesc pe plan internațional.

S-au propus, atunci, în ianuarie 1973, două soluții. Prima, prezentată de antrenorul **Constantin Teașcă,** cuprindea în linii mari : o activitate competițională prelungită cu cîteva luni peste cea actuală, pînă către jumătatea lui ianuarie ; o vacanță scurtă de aproximativ două săptămîni, urmată de reluarea pregătirii, în principal, pînă pe la începutul lunii martie ; la încheierea întrecerii, o întrerupere a activității oficiale de aproximativ trei luni în vară, timp în care să se includă o perioadă de vacanță consistentă și absolut necesară jucătorilor, precum și pregătirea în vederea următoarei ediții de campionat. Ideea aceasta a transferării instruirii de bază a echipelor din iarnă în vară (atunci cînd condițiile atmosferice și starea terenurilor sînt pe deplin propice unei activități de pregătire la nivel optim), a evitării timpului friguros, improprie cu precădere pregătirii specifice, precum și a prelungirii activității competiționale pînă la mijlocul lunii ianuarie (vremea mai bună din ultimii ani în această perioadă a dus la continuitatea un procios indiciu de orientare) a fost îmbrățișată de marea majoritate a antrenorilor diviziunari.

Cea de-a doua soluție, propusă de o parte din tehnicieni, prevedea : menținerea instruirii de bază în timpul sezonului friguros, dar după o perioadă de vacanță și de refacere mai mare ; reluarea mai tîrzie a activității oficiale competiționale, asigurîndu-se astfel accesteia condiții de climă și terenuri de joc corespunzătoare ; continuarea întrecerii diviziunare și pe timpul sezonului estival, Bucîndu-se, de fapt, o legătură directă între două ediții de campionat, separabile, totuși, la nevoie, de o perioadă foarte scurtă (10—12 zile) pentru rezolvarea unor probleme de ordin organizatoric.

Această a doua formulă, cea mai apropiată de structura aceleia aplicată în prezent, prezenta ca principal avantaj — teoretic bineînțeles — folosirea la maximum a timpului propice pentru desfășurarea în bune condițiuni a activității competiționale non-stop.

Caracteristic, și în același timp comun celor două formule de calendar competițional, erau două lucruri — esențiale, apreciem noi — pe care le reamintim acum în speranța că ele vor fi luate în considerație pentru o cît mai reală rezolvare a problemei în discuție, în viitorul apropiat : **1. existența pe parcursul unui an a unei singure, dar substanțiale (ca durată și conținut) perioade de pregătire. de iarnă sau de vară, hotărîtoare în foarte mare măsură în privința acumulării rezervelor de energie corespunzătoare unui efort competițional prelungit ; 2. perioada de vacanță, unici singure vacanțe, consistentă însă, absolut necesară pentru odihnă și tratament, în vederea recuperării potențialului fiziologic al jucătorilor.**

Au trecut din ianuarie 1973 aproape cinci ani. Și, în ciuda unor justificate dorințe de restructurare a formulei calendarului competițional, de punere a acestuia de acord cu cadența proprie majorității țărilor cuprinse în primul eșalon al fotbalului continental, nu s-a făcut încă nimic. Fără îndoială că nu aceasta constituie principala cauză a marilor noastre neîmpliniri din ultima vreme pe planul performanței internaționale. Dar, dacă vrem să analizăm cu obiectivitate, — și este absolut necesar să facem acest lucru — situația prezentă a fotbalului nostru, dacă vrem să facem totul pentru a contribui la o reală redresare a acestuia, va trebui să recunoaștem că actuala modalitate de realizare a calendarului competițional a devenit anacronică, că se impune o urgentă adaptare a acestuia la cerințele și obligațiile de participare a socerului nostru pe plan internațional. Idei sînt și sînt bune. Propuneri sînt, deci așteptăm, și demne de luat în seamă. Se impune grabnic alegerea uneia dintre variante și acționarea în funcție de aceasta, precizînd că optiunea noastră se îndreaptă către prima soluție, propusă de C. Teașcă în ianuarie 1973.

Mihai IONESCU

NU VOR JUCA MÎINE

Acumulind cîte trei cartonașe galbene, **Gh. Dumitrescu** (F.C. Petrolul), **Cîrpuci** (S.C. Bacău), **Mureșan** (Politehnica Iași) și **Voiaru II** (F.C. Olimpia) au fost suspendați o etapă. De asemenea, **Cîrțu** (Universitatea Craiova) nu va juca duminică, fiind suspendat de Comisia de disciplină. Consemnăm și cîteva eliminări pentru repetarea cartonașului galben : **Ion Crăciun** (Politehnica Timișoara), **Ion Vasile** (Poli Timișoara), **Ion Ionescu** (Steaua), **Ion Ivănescu** (Dinamo), **Ion Ionescu** (Jiul